

בשני גוניים נברא הרים, בימין
ובשמאל, בששה ימים עליונים.
ששה ימים נעשו להאריך, כמו
שנאמר (שםות לא) כי ששת ימים
עשוה את השמים ואת הארץ.
ואלה חפרו דרכיהם ועשוי שנים
נקבים לתחום רבה, ואותם שנים
נקבים להעלות מי הנחלים לתוכה
התהום. ועל זה (הרי שיטין) השיטין
מששת ימי בראשית נבראו, והם
היו שלום הרים.

והארץ הייתה תהו ובליה, הפלחה
הטמונה בתוך קליטהו שהיתה
בהתחלת ולא התקימה. היה
כבר ואחר כך התקימה. בארכאים
ושתים אוთיות נחקר הרים
והתקנים, וכולם עטור של השם
הקדוש. כשמצטרפות, עלות
באותיות אוותיות למעלה וירדות
למטה, מתחתרות בעדרות
בארכעת אדרי הרים ויכול
הרים לתקנים. ואלה מתקנים
במעשי הרים (נ"א לפלו). הדרושים
של הקילטה באלה מצויים
בחותם החותמת. נכנסו וייצאו את
ואת נבראו הרים. נכנסו לתוך
בחותם והצטרפו והתקנים הרים.
במקל של הנחש הגדול הפה
ונכנסו תחת נקי העפר אלר
וחמש מאות אמות. אמר כך
תהום רעה היה עולה בחשך,
והחשך פסה הכל, עד שיצא אור
ובקע בחשך ויצא והאריך, שפתח
איוב י (מגלה עמוקות מני חזך
ויצא לאור צלמות).

ימים נשקלו במשקל אלר וחמש
מאות באצבעות. שלוש נטפו
לתוכה המשקל. חצי מהם לקוים,
וחצי שנכנסו למטה. אלו עולים
ואלו יורדים. בין שעלו בעלית
היד, עמד המשקל בדרך ישר ולא
בaczבען. תלת נטפו גו תיקלא. פלגי
דעallow לתפה. אלין סליקין ואלין נחתין. בין דסליקין בסליקין דיזא.

**בתרעין גוונין אתרבי עלמא, בימינא
ובשמאלא בשיטתא יומין עלאיין.**
**שיפא יומין אתקבידו לאנhero במא דעת
אמר (שםות לא) כי ששת ימים עשה כי את
השמים ואת הארץ. ואלין ברון ארהיין
יעבדו שיתין נוקבין לתחומה רבא. ואנוין
שיתין נוקבין לאעלאה מיא דנחליא גו
תחומה. ועל דא (הא מנין) השיטין מששת
ימי בראשית נבראו ואנוין הוא שלמא
דעלא:**

**זה הארץ היה תהו ובו סופיתא דקמרי
גו קולטוי דבורה בקדמיה ולא
אתקיימת. היה כבר ולכבר אתקיימת.
בארכאין יתרין אתוון אתגלייף עלמא
וetakiyim. ובלהו עטירא דשמא קדייש.
כד מצטרפין סליקין באתוון (דף ל ע"ב)
אתוון לעילא ונחתין לתפה מטערטין
בעטרין בארכע סטרי עלמא ויכיל עלמא
לאתקיימת. ואלין אתקיימין בעובדי
דעלא (נ"א דטלא). טופסרא דקילטא בהני
שבichi כי חותמא רגושפנקה. עליו ונפקו
את ואת אתרבי עלמא. עליו גו חותמא
וatztrapo ואתקאים עלמא.**

**בקולפי דחויא לררבא מהו ועלו
תחות נוקבי דעפרא אלף וחמש
מאה אמין. לבתר תחומה רבא היה
סליק בחשוכא וחשוכא חפי כלא. עד
דנפק נהיר ובקע בחשוכא ונפק
ואתנהיר דכתיב, (איוב י) מגלה עמיקות
מני חזך ויוציא לאור צלמות.**

**מיא אתקלו בתיקלא אלף וחמש מאה
באצבען. תלת נטיפו גו תיקלא. פלגי
דעallow לתפה. אלין סליקין ואלין נחתין. בין דסליקין בסליקין דיזא.**